

Fremsat den 24. februar 2022 af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Lisbeth Bech-Nielsen (SF) og Carl Valentin (SF)

Forslag til folketingsbeslutning om mindre diskrimination i nattelivet

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af 2022 at tage de nødvendige initiativer, der kan forhindre diskrimination i nattelivet. Det foreslås dels at ændre restaurationsloven, så bevillingsnævne skal lægge vægt på Lige-

behandlingsnævnets afgørelser ved behandling af sager om alkoholbevillinger, dels at kompensationsniveauet ved diskrimination i nattelivet hæves betragteligt.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en delvis genfremsættelse af tidligere fremsatte beslutningsforslag, senest beslutningsforslag nr. B 86, folketingsåret 2016-17. Der henvises til www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2016-17, tillæg A, B 86 som fremsat, tillæg B, betænkning over B 86, og tillæg F, møde 97, kl. 16.44 og møde 106, kl. 13.09.

Baggrund for forslaget

Hver fredag og lørdag aften bliver unge mænd afvist i dørene til barer, natklubber og diskoteker. De bliver ikke afvist, fordi de har lavet ballade. De bliver alene afvist, fordi de har den forkerte hudfarve. Der er tale om klokkeklare brud på gældende lov, men konsekvenserne i loven er desværre stort set ikkeeksisterende.

Mange natklubber og diskoteker har tilsyneladende kvoter for, hvor mange »sorte« dørmandene må lukke ind, og det ses alt for ofte, at ejeren tørrer sagen af på dørmanden, der handler på »eget initiativ«, jf. debatindlægget »Vi skal straffe racisme i nattelivet hårdere«, Information, den 22. april 2015.

Forslagsstillerne ønsker derfor, at regeringen øger indsatsen for at komme diskriminationen i nattelivet til livs. Det skal for det første ske, ved at kompensationsniveauet til de forurettede hæves markant, og for det andet, ved at bevillingsnævnene skal informeres om og lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser i sager om diskrimination, når de behandler ansøgninger om alkoholbevillinger, på samme måde som straffesager og udestående skattegæld inddrages i vurderingen af en ansøgning om alkoholbevilling.

Fra spirituskørselsområdet ved man, at regulering kombineret med holdningsbearbejdelse igennem kampagner virker. Forslagsstillerne mener, at denne kombination også vil være effektiv og med fordel kan anvendes mod diskrimination i nattelivet.

Kampagner er ikke nok

Der er flere relevante forslag til forskellige former for kampagner og anbefalinger til andre tiltag for at mindske og forebygge diskrimination i nattelivet i undersøgelsen »Unge syn på diskrimination i det københavnske natteliv«, Rådgivende Sociologer ApS, 2014.

Kampagner kan være gode, men er ikke tilstrækkelige. Hvis politiet holdt inde med at håndhæve reglerne om spirituskørsel, kunne Rådet for Sikker Trafik lave nok så mange kampagner – de ville ikke virke. Der skal hårdere midler til, jf. debatindlægget »Vi skal straffe racisme i nattelivet hårdere«, Information, den 22. april 2015.

Gældende regler

Den relevante lovgivning om diskrimination i nattelivet på baggrund af etnicitet findes i racediskriminationsloven og i lov om etnisk ligebehandling, og begge disse love indehol-

der et forbud mod at diskriminere, blandt andet på grund af race og etnisk oprindelse.

En person, der udsættes for diskrimination i nattelivet, kan enten anmelde sagen til politiet eller klage til Ligebehandlingsnævnet. Efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v. (racediskriminationsloven) er det strafbart at forskelsbehandle personer på baggrund af deres race eller etniske oprindelse, og overtrædelse af loven kan straffes med bøde eller fængsel, og personen, der bliver udsat for diskrimination, kan i visse tilfælde tilkendes erstatning.

Lov om etnisk ligebehandling indeholder også forbud mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, og en person, der udsættes for forskelsbehandling, kan efter loven klage til Ligebehandlingsnævnet, som behandler sagen. Hvis nævnet træffer en afgørelse, hvor klageren får medhold, kan nævnet tilkende en godtgørelse til klageren. Praksis i denne type sager er et godtgørelsesniveau på op til 5.000 kr., som den indklagede, f.eks. dørmanden, bliver pålagt at betale.

Der er dermed to regelsæt, der regulerer diskrimination i nattelivet på grund af race eller etnisk oprindelse, og der er ikke nogen regler for, hvornår en sag skal behandles af politiet eller af Ligebehandlingsnævnet.

Efter restaurationsloven er det allerede i dag muligt at frakende natklubber og diskoteker alkoholbevillingen, f.eks. hvis ejeren har fået en dom for diskrimination. Det er kommunerne eller kommunernes bevillingsnævn, der træffer afgørelser om alkoholbevillinger efter indstilling fra politiet.

Der findes dog ikke en eneste trykt afgørelse, hvor en restauratør er blevet nægtet eller frakendt sin alkoholbevilling på grund af diskrimination, ligesom Bevillingsnævnet i København har udtalt, at en diskriminationsdom i sig selv ikke er nok til at give afslag på eller inddrage en bevilling, og at det i praksis næsten er umuligt, jf. debatindlægget »Diskrimination i nattelivet bør koste bevillingen«, Politiken, den 19. maj 2016.

Det fremgår videre, at en stor del af de sager, der angår diskrimination i nattelivet, behandles i Ligebehandlingsnævnet og ikke kommer til politiets eller bevillingsmyndighedens kendskab. Bevillingsmyndigheden vil derfor ikke kunne tillægge afgørelserne vægt, når det skal vurderes, om en alkoholbevilling kan udstedes eller skal tilbagekaldes.

Diskriminationens omfang

Diskrimination på grund af race er desværre en fast del af det danske natteliv. Dørmandene beretter om kollegaer, som diskriminerer, og mange indrømmer selv, at de ofte sorterer »brune« mænd fra. Fortællingerne understøttes af tal fra Ankestyrelsen, der viser, at 23 pct. af alle nydanskere har oplevet diskrimination i nattelivet. Det skriver sociolog Malte Conrad i debatindlægget »Diskrimination i nattelivet er også gæsternes egen skyld«, Politiken, den 18. februar 2016,

på baggrund af et sociologisk feltarbejde blandt dørmænd i nattelivet.

Det fremgår også af debatindlægget, at det i de fleste konkrete sager ofte er dørmændene, der får skylden for ikke at lukke bestemte grupper ind, og at det er dørmændene, der tager konflikten. Men som en del dørmænd beretter, er det restauratørerne, der beordrer dem til at anlægge en diskriminerende praksis, hvor unge »brune« mænd ikke skal lukkes ind.

Omkring hver fjerde nydansker oplever at blive afvist i døren i det danske natteliv, fremgår det af Ankestyrelsens medborgerskabsundersøgelse fra 2015, jf. debatindlægget »Diskrimination i nattelivet bør koste bevillingen« af Maria Ventegodt Liisberg og Tine Birkelund Thomsen fra Institut for Menneskerettigheder, bragt i Politiken, den 19. maj 2016.

En større kortlægning udarbejdet af Als Research for Ankestyrelsen fra februar 2016 fandt kun frem til én domstols-sag om diskrimination i nattelivet på baggrund af race m.v. i perioden 2009-2014. I den samme periode behandlede Ligebehandlingsnævnet 15 sager om diskrimination i nattelivet på baggrund af etnicitet (»Diskrimination i nattelivet bør koste bevillingen«, Politiken, den 19. maj 2016).

En nyere aktindsigt, som TV2 Lorry har fået, viser, at Ligebehandlingsnævnet fra 2017 til 2021 har afgjort 34 sager om adgangsbeskrænkninger på baggrund af etnicitet, hudfarve eller race i Region Hovedstaden. Heraf har Ligebehandlingsnævnet i 22 af sagerne givet klagerne medhold i, at der har været tale om diskrimination på baggrund af etnicitet, hudfarve eller race, når klagerne er blevet nægtet adgang til eksempelvis en natklub, jf. artiklen »34 sager på fire år: »Jeg tror, der er langt flere sager« fra tv2lorry.dk, den 20. oktober 2021.

Selv om tallene ikke umiddelbart er sammenlignelige, tyder det på, at diskriminationen i nattelivet i hvert fald ikke er blevet mindre. Samtidig er det tvivlsomt, om antallet af sager viser det sande billede af, hvor udbredt diskriminationen i nattelivet i virkeligheden er, da den oplevede diskrimination ser ud til at være langt større end omfanget af anmeldte sager. Der må derfor være et stort mørketal, da mange aldrig anmelder eller klager over diskriminationen – enten fordi de ikke ved, at muligheden for at klage eksisterer eller fordi de alligevel ikke tror på, at det fører nogen vegne at klage over eller anmelde diskriminationen.

»Diskrimination i nattelivet er et af de områder, hvor vi ikke ser nogen fremgang. Der sker ingenting. Folk oplever stadig, at de bliver diskrimineret i nattelivet. Antallet af sager falder heller ikke«, udtaler Tine Birkelund Thomsen fra Institut for Menneskerettigheder i artiklen »SF vil stoppe racisme i nattelivet: Barer og diskoteker skal kunne få klip i kortet« fra bt.dk, den 14. november 2021.

Alligevel er der ikke ret mange, der klager over diskrimination i nattelivet. Tine Birkelund Thomsen udtaler videre, at det formentlig handler om, at folk ikke tror, det fører noget med sig at klage, og at det kan være svært at klage og bevise, hvad der er sket.

Som en af deltagerne i et eksperiment, som TV2 Lorry har foretaget om diskrimination i nattelivet i København, udtaler: »Jeg får flere afvisninger, end jeg bliver lukket ind. Det er blevet lidt af en hverdagsting ikke at komme ind nogen steder«, jf. »Eksperiment i nattelivet: Så mange gange blev Besim og Lorrys journalist afvist« fra tv2lorry.dk, den 20. oktober 2021.

Han er den ene person i et af de to makkerpar, som TV2 Lorry har sendt i byen i København for at teste, om der er forskel på, hvordan folk bliver modtaget i døren til de københavnske natklubber. Umiddelbart tyder det på, ud fra dørmændenes begrundelser for at afvise det ene makkerpar i døren, at der er tale om diskrimination på baggrund af makkerparrets etnicitet. For deltageren har det været en øjenåbner at deltage i eksperimentet, og han overvejer at anmelde en af episoderne. Han har ikke tidligere anmeldt lignende episoder til eksempelvis Ligebehandlingsnævnet, fordi han ikke vidste, det var en mulighed.

Ændring af lovgivning

Det er et problem, at bevillingsnævne ikke kan lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser ved behandling af ansøgninger om alkoholbevilling, ligesom kompensationsniveauet i sagerne ikke er høj nok til, at de har en effekt. Derfor foreslår forslagsstillerne følgende ændringer:

- Restaurationsloven ændres, så bevillingsnævne, når de behandler ansøgninger om alkoholbevillinger, bliver oplyst om og skal lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser i sager om diskrimination. En alkoholbevilling skal dermed kunne nægtes eller frakendes, hvis ansøgeren er dømt for eller der er truffet afgørelse om diskrimination, uanset om forholdet er behandlet af politiet og domstolen eller af Ligebehandlingsnævnet.
- Kompensationsniveauet ved diskrimination i nattelivet skal hæves betragteligt. Det koster som udgangspunkt 25.000 kr. at diskriminere på arbejdsmarkedet på baggrund af køn ved en ansættelse. Det ville også være et passende niveau i disse sager.

Det er forslagsstillerens opfattelse, at ovenstående kombineret med gode kampagner vil virke – ligesom spirituskørsel er blevet reduceret på grund af kombinationen af hård lovgivning og adfædsregulerende kampagner.

Skriftlig fremsættelse

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om mindre diskrimination i nattelivet.

(Beslutningsforslag nr. B 115)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.